

ROZPAČIT

Druhou únorovou sobotu si v kalendáři výrazně zatrhlí mnozí příznivci zajímavých automobilů: v paláci Kovo v Praze-Holešovicích totiž agentura Gavlas pořádala dražbu sedmnácti luxusních vozů, v nichž se v 70. a 80. letech dávali vozit prominenti tehdejšího režimu.

▲2

▲5

▼4

renční sál paláce Kovo začal naplňovat, na zahájení aukce jsme si však museli ještě dobrou půlhodinku počkat. Už to naznačovalo, že věci asi nepůjdou tak hladce, jak by si organizátoři přáli. Po čtyřiceti minutách poněkud rozpačitého čekání přistoupil k pultiku licitátor pan Miroslav Leština, chopil se svého kladívka a nabídl účastníkům aukce první šanci: celý soubor sedmnácti vozů spolu se zásobou náhradních dílů a dvěma stovkami nových pneumatik - to vše za rovných 20 miliónů korun českých. Marné však bylo licitátorovo volání, dražební číslo nezvedl nikdo a je téměř jisté, že se na toto poměrně velké sousto (vyžadovalo mimo jiné složit na místě a v hotovosti milión korun jako dražební jistotu) ani nikdo nepřihlásil. A tak následovala jednotlivá dražba prvního a zároveň nejdražšího z nabízených vozů - přehlídkové Tatry 613 K, jež od roku 1984 najezdila jen 7640 km. Tentokrát - stejně jako ve všech následujících případech - byla vstupenkou dražební jistota 100 tisíc Kč, přičemž vyvolávací cena přehlídkové šestsetřináctky (jedné z pěti vyrobených) byla stanovena na dva milióny korun. Napoprvé se ani tentokrát licitátorovi neozval žádný zájemce, pak se však v předposlední řadě nad hlavou muže ve světlém saku objevilo číslo 92 a sál zahučel vzrušením v očekávání nadcházejícího klání o vůz, jemuž licitátor opakovaně přisoudil uši trhačji označení „gabriolet“. Soubor čísel se však nekonal, nad dva milióny si nikdo nepřihodil, a tak osamoceny odvážlivce získal právo na uzavření

STEHLÍKOVÉ SÓLO

Akce, kterou jsme avizovali už ve SM 4/95, začala o deváté ráno asi hodinovou prohlídkou nabízených automobilů v jejich provizorním útulku - v jedné z hal holešovického přístavu. Atmosféru východní exotiky hned na úvod navodilo vozidlo, jímž organizátoři přepravovali zájemce z místa srazu k přístavní hale a zpět: pod neutrálním označením „autobus“ se totiž skrývala modrá skříňová Avia

A 30 s patnácti místy k sezení, jež neodbytně připomínala blažené roky reálné socialistických brigád na sklizeň cukrovky či brambor. V omšelé plechové hale se však většinu přichozích rozzářily oči při pohledu na sedmnáct čtyřkolových exotů - počínaje přehlídkovou Tatra 613 K ročníku 1984 se skládací plátěnou střechou nad zadními sedadly, přes třináct vozů Čajka GAZ-14 z poloviny 80. let až po trojici 6,3 m dlouhých reprezentačních limuzin moskevské

provenience, z nichž nejstarší byl ZIL-114, který v roce 1971 věnoval Leonid Iljič Brežněv úspěšnému československému normalizátorovi Gustávu Husákovvi. Znalci a vyznavači automobilové historie se mísili se zvědavci, novináři a televizními štáby tuzemskými i zahraničními, k uším doléhaly zasvěcené debaty i tlachání mlůvků a všichni po očku sledovali okolo stojící a snažili se uhodnout, kdo z nich se z přichozího změní v dražitele. Úderem desáté se konfe-

PREMIÉRA

Text a foto
JAN TUČEK

lu - začínaly se dražit dlouhé černé limuzíny ZIL. Nejstarší z nich - již zmíněný Husákovův ZIL-114 ročníku - kupodivu nového majitele nenašel. Svým dílem k tomu možná nechtěně přispěl i licitátor, který o dnes už historickém automobilu nabízeném za vyvolávací cenu 1,29 miliónu Kč mluvil dosti necitlivě a posměšně. Pak přišel na řadu mladší z dvojice vozů ZIL-115, který od roku 1986 ujel jen necelých 28 tisíc kilometrů. Zpeřevním programem bylo, že jeho dražbu organizátoři doprovodili promítáním diapozitivu podstatně levnější - i když také černé - Čajky GAZ-14, ale pán s číslem 95 věděl svoje a nedal se zmást. Zůstal osamocen, mohutný ZIL-115 vydražil za vyvolávací cenu 1,29 miliónu Kč a diskrétně se stáhl do pozadí. A tak berte zcela bez záruky zákulisní informaci, že zmíněný pan K. je Čech žijící v Americe, při koupi vozu patrně vystupoval jen jako prostředník, což mu ovšem nebrání v tom, aby při vývozu limuzíny z ČR dostal nazpět nezanedbatelných 22 % DPH z kupní ceny. Zatímco druhý ZIL-115 zůstal neprodán, šťastnějšího osudu se dočkaly dvě Čajky GAZ-14: to znovu vstoupil na scénu architekt Stehlík. Obě sedmimístné limuzíny získal za vyvolávací cenu 690 tisíc Kč za kus - prý mají sloužit jako služební vozy ve smíšených podnicích, které má Poldi v Rusku a na Ukrajině.

HUBENÉ VÝSLEDKY

Sečteno a podtrženo: ze sedmnácti v aukci nabízených automobilů se podařilo vydražit jen čtyři za celkovou cenu 4,67 miliónu Kč.

Ani jedinkrát nedošlo k opravdovému souboji, dokonce ani parádní Tatra 613 K se nevyhoupla nad vyvolávací cenu - i když dva milióny korun nejsou malé peníze. Vlastní aukci zvládla pražská agentura Gavlas na velmi dobré profesionální úrovni, poněkud překotně přípravy však zřejmě nedovolily důkladnější - a hlavně cílenou - propagaci akce. Kde zůstali solventní zahraniční zájemci, kteří se faxem a telefonem ohlašovali ještě pár desítek hodin před dražbou? Dost možná, že už teď diskrétně jednají s majiteli zbývajících automobilů, těžko však o cenách vyšších, než byly vyvolávací. Inu, i v tomhle oboru se ještě máme co učit.

kupní smlouvy za již zmíněnou vyvolávací cenu obsahující i daň z přídavné hodnoty ve výši 22 %. Během následující přestávky se kolem šťastného vydražitele shlukli novináři - však to také nebyl nikdo neznámý, ale architekt Vladimír Stehlík, majitel společnosti Bohemia Art a generální ředitel kladenské Poldi, o němž se - v dobrém i zlém - v posledních týdnech psalo a vysílalo bezpočtykrát. „Tatru 613 jsem koupil z čistě patriotických důvodů - chci totiž, aby tohle vzácné auto zůstalo v Čechách. Poldovka a Tatra už dlouhé roky spolupracují, i tohle auto má s odpuštěním vnitřnosti se značkou Poldi a my jsme teď například objednali tři nové vozy Tatra 613 a brzy jich chceme mít dvanáct“, prohlásil pan architekt, zatímco novináři z pražských deníků a televizí na něj dotírali s otázkami ohledně finanční situace společnosti, které řídí.

Ale to už jsme museli zpátky do sá-

1) Za mohutnou maskou vozu ZIL-115 se skrývá motor V8 o objemu 7,7 litru

2) Licitátor Miroslav Leština se činil, ale v sále neměl dost solventních partnerů

3) Nevydražena zůstala i Husáková limuzína ZIL-114 ročníků 1971

4) Za dva milióny korun vydražil Vladimír Stehlík vzácnou přehlídkovou Tatru 613 K z roku 1984

5) Sovětský luxus: přístrojová deska limuzíny Čajka GAZ-14 z poloviny 80. let

6) Ne každá Čajka GAZ-14 musí být černá